

අම්මාවරු, මව්වරු යන පදවල

මුල් බාගය ඉතිරිලියය, අග බාගය පුරුෂලියය. මේ විචාර කිරීමක යුතු නම්, තාත්කාරීත්වය, පියවරිය යන පදවලින් පිලිගත යුතුය. එහි මුල් බාගය පිරිමිය, අග බාගය ගැහැනුය.

එවිට අම්මාවරුනේ, තාත්කාරීත්වය යන දෙපදයම යොදා සිංහලව කඳු හඬා ගත හැකිය.

හොඳ සිංහල

වි ක ධර්මබන්ධු

මව් බර්වර සන්නසේ පල වූ හොඳ සිංහල ලිපියෙන් මා කියූ දේ හරි හැටි පැහැදිලි කරයි. මව් හිටපුවතුන් දෙ තුන් දෙනෙකුම පැවසූ හෙයින් එය කියවා බැලීම. යතුරු ලියමනේ දී සිදුවී ඇති දෝෂ කියවන්නා එය සිදු වී ඇත. මහේ අත් අකුරුවල නොපැහැදිලි කමක් නිසා එය සිදු වී ඇත. මේ ලිපියෙන් කෙරෙන්නේ එය යලි පැහැදිලි කිරීමයි.

මෙහි කාලයේ අපේ බසට එකතු වී ඇති වරය/වරයෝ, තුමය/තුමයෝ, ඉදිය/ ඉදියෝ, ඉසුරිය/ඉසුරියෝ, ඇදුරිය/ඇදුරියෝ වැනි පද මෙයින් විමසීමට ලක් කෙරේ.

පබ්වරයා/පබ්වරු, කිව්වරයා/කිව්වරු, සිටුවරයා/සිටුවරු, ඉසිවරයා/ඉසිවරු

පබ්බුමා/පබ්බුමෝ, කිව්බුමා/කිව්බුමෝ, සිටුවබුමා/සිටුවබුමෝ, රජතුමා/රජතුමෝ

කිව්පුරා/කිව්පුරෝ, දුකිපුරා/දුකිපුරෝ, බසිපුරා/බසිපුරෝ, (සබ්බේ පරම ඉසුරු - සබ්බේ ඉසුරු - සබ්බිපුරු)

රියැදුරා/රියැදුරෝ, යකැදුරා/යකැදුරෝ, වෙදැදුරා/වෙදැදුරෝ

කිව්පා - කිව්ව්තා/කිව්ව්තෝ - කිව්ව්තේ

මිනිපා - මිනිව්තා/මිනිව්තෝ - මිනිව්තේ

යනාදී වචන අපේ බසේ බාවිතා වන බව මම දකිමි.

පබ්බු/පබ්බුයා - කිව්බු වරු - වෙදු - ඉසිබු/ඉසිබුයා වැනි වචන වලින් ඔවුන් හඳුන්වනවාට වඩා ඉහත දැක් වූ විදිය මනා බවත් ඔවුන්ගේ ගරු ව සඳහා වන බවත් මම ද පිලිගනිමි.

බස්වර් මහත්තයා - කොන්දෝස්තර මහත්තයා, -බාබර් උන්නතේ, බාස් උන්නතේ, පාදිලි උන්නතේ, ගුරුන්නතේ, යකැදුරු අප්පු, හෝකි අප්පු, වෙදුරාල, ගමරාල වැනි කට වනවේ පවතින නම් අපට අමුතු නැත. එම අති මහත්තයා - උන්නතේ - උන්නතේ - අප්පුරාල ආදී පද වලින් දෙන්නන් ගරු අදහසයි.

ලෙ පාන හැකි අය ගැන කියන ප්‍රභව පුරුස්සාදී (ඔවුන් යන තේරුම දීම සඳහා) නම් බාබර්, බාස්, වෙදු යනුවෙන් ඔවුන් හැඳින්වුවත් ඉදිරියේ සිටින කෙනෙකු අමතන මෑත පුරුස්සාදී ('මම' යන තේරුම දීම සඳහා) ගත නමක් එකතු කොට ඇමතිම අපේ සත් සිරිතක් මිස නිවට කමක් ලෙසය රැකීම යුතු නොවේ.

බස්වර් කාමරය තේදවද?

කොන්දෝස්තරට අද නිවාඩු ද?

බාස් හට උදෙසාම එන්න.

වැනි යෙදුම් බාවිතා කරන්නේ නිතර ගත් අයයි. එය අපේ හැඳියාව නොවේ. අනුන් පහත් කොට ඇමතිමෙන් තමන් ඉහත් වෙතැයි ඔහු සිතයි.

හැයන් නොවන අසල්වැසියන් ඇමතිමේ දී පවා අප්පු සියා - ගිමා ආනතා/අනිත. යෝම මාමා. යසා නැති ආදී වශයෙන් හෝ මාතර සියා. කන්දෙ ගෙදර අනතා. දු වන්නෙ මාමා ආදී වශයෙන් ඔවුන් ඇමතිම අපේ සිරිතයි. ඉහත් නලයක සිටින සමහරු පහත් නලයේ කෙනෙකු හැ කමක් කියා තමා අමතනවාට කැමති නැත. එනිසා එකදු අය අමතන විට මහත්තයා. හාමිනේ. නොනා වැනි පදයක් එකතු ලැබේ.

'වර' ප්‍රත්‍යයේ ඇත්තේ 'උතුම්' යට ගරු අරුතයි. 'වර' යනු ප්‍රත්‍යයක් නිසා අනෙක් පදයට ඇදිය යුතු ය. ගුරුවර, පබ්වර, කිව්වර ආදී වශයෙන් තනි වචනයක් ලෙස ව ය ලිවිය යුතු ය. අනුභවවි 'පුර සහ ගම්' යන නාම පදවලට ද 'වර' එකතු වී පුරවර සහ ගම්වර වැනි පද හැදේ. දිවවර යනු 'උතුම් දිය' ඇයි ඉදුරා කියන්නට නොදැනීමයි.

වර + අගන - වරගන යන පදයේ 'වර' යෙදී ඇත්තේ පදය මුලටමයි. එසේ පදයේ මුලට වර යෙදෙන අතර පදයක් ගැන මතකයක් මට නැත. මම කතාමති නම් වරදක්, වරමවින්, වරලියන්, වරලෙන්න, වරකතුන්, වරපුතුන් හඬා ගත හැකි ය. කෙසේ වෙතත් 'වරගන' නොරැකිනම් විදියෙන් හැදුනු පදයක් ලෙස සැලකීමට සිදු වේ.

මා අද 'වර' ප්‍රත්‍යය ගැන ලියන්නට අදහස් කළේ දැන් දැන් අසන්නට ලැබෙන මව්වරු - අම්මාවරු - දියනිවරු වැනි වචන ගැන සිතූ නිසා ය.

අපේ පැරණි සමාජයේ (බස්/පොත් වල) රජුන්/රජනියන්, ගොවියන්/ගොවිලියන්, සුරන්/සුරගනන්, සුරලියන් - සුරවමියන් - සුරමුණි - සුර ලෙණි - සුරසරන් - සුරඅසරන් - දෙවියන්/වේලියන් - දෙවගනන්, නලවන්/නිලියන්, ගායකයන්/ගායකාවන්, පියන්/මවුන් ගැන සඳහන් වේ. නිහඬ ආගමේ ආබාසය නිසා දෙවොලේන් කොව්ලේන් නිලියන් සහ ගායකාවන් සිටියා විය හැකි ය. රජ මුදුර ද ඔවුන්ට ඇර

නිබිනි.

'ගතිකාවන් සහ ගතිකා වානිතිය' ගැන මිස 'ගතකයන් සහ ගතක වානිතිය' ගැන නම් මා අසා නැත. එහෙත් ඒ වචනය අපේ බසටින් ඇතුල් විය යුතු දැයි මම නොදකිමි.

එසේම මා කියවා ඇති කිසිදු පැරණි පොතක (ගත්)කතුවරයන්, වෙදවරයන්, ගුරුවරයන් ගැන සඳහන් වී ඇති නැතත් ගැන මතකයක් නැත.

ගැහැනුන්ට බුදු වීමට හෝ පස් බුදු වීමට බර යයි කියති. එහෙයින් බුදුවරයන් ගැන හෝ පස් බුදුවරයන් ගැන සඳහන් නොවීම ගැන පුදුම විය යුතු නැත. රහත් වූ කාන්තාවන් ගැන කියන විට 'රහත්වරයන්' යන වචනය බාවිතා කර නැත.

පුදුමය නම් කිසිදු ගැහැනියකට 'ඉසිවරයක' වීමට බර වීම ය. ඉසිබු නාම පිරිමිවරුන්ට පමණක් සීමා වූ නමුත් එය යුතු ය. සිටු නමුත් ද එවැන්නකි. එහෙයින් සිටුවරයන් ගැන ද අසන්නට නොලැබේ. කෙසේ වෙතත් බුදුවරයන් පස්බුදුවරයන් ඉසිවරයන් පහල කිරීමේ තත් අයතිය ඉන්දියාව යන බව අමතක නොකල යුතු ය.

පැදි සැස්කල්, මොවෝ සැස්කල්, කාර්, බස්, වායාන් පදවන කතූන් අද අප පට දකින හැකි ය. එහෙත් අපේ පැරණි සමාජයේ ගස් නැත කෙසේ පොල් කැඩී හෝ මී රා ලබා ගනු සඳහා කිතුල් පොල් ගස් මැදි හෝ දැව පිතිස ගස් කපා ඉරු හෝ කරන්න කිරිකල දැක්කු කතූන් ගැන අසන්නට නොලැබේ. වි කෙටු පිරිමින් සිටින්නට ඇත. එහෙත් ඒ බව සඳහන් වූ තැනක් ඇදැරැසී නොදකිමි.

මට හේතුව? පිරිමියා පිරිමියකු මිස ගැහැනියක නොවිය යුතුවත් මෙන්ම ගැහැනිය ගැහැනියක මිස පිරිමියකු නොවිය යුතුය යන්න අපේ සිංහල සමාජයේ පිලිගනීම වූ නිසා ය.

කෙසේ උවත් ඒවා මෙන්ම අදත් ගැම සමාජයකම ගැන පිරිමින් - පිරිමි ගැනුන් සිටි බවත් සිටින බවත් අමතක නොකල යුතු ය.

පිරිමියාට පිරිමිකම ආබර්තයකි. ගැහැනියට ගැහැනුකම ආබර්තයකි.

අම්මා ගැනියකි. අම්මා කෙනෙකුට බුදු විය නොහැකි යයි කියති. එහෙත් අපි 'ගෙදර බුදුන්' යනුවෙන් හඳුන්වන්නේ අම්මා ය.

තාත්තාට බර බොහෝ වැඩ කරන්නේ අම්මා ය. එහෙත් තාත්තා කරන බොහෝ වැඩ කරන්නට අම්මාට බර ය.

දරුවන් වැදීම, වැඩීම, රැක බලා ගැනීම, අහරන් පැනීම උන් සැහැප්පීම, හැලවීම හා සුරනල් කිරීම, සැමියාගේ මිනෑ ඒවා කම් ඉටු කිරීම, ගෙදර දොර වැටීන් පිරිසේ කෙසේ කළුවේ වැඩට හවුල් වීම ඒවා අම්මා කෙනෙකුගේ ඉටු විය.

ලෝකය පුරා සිදුවෙමින් පවතින වෙනස්කම් වලට පෙරලිවලට මුහුණ නොදී සිටීමේ හැකියාවක් හෝ උවමනාවක් අපට නැත. ලංකාවේ දී තොර්ල් හැටු බල ඇරවූ කොඩිවන කැප්පු අපි අද මෙහිදී?

අද අපේ කාන්තාව ද ඒවා තමන්ට පැවරී තිබී කිය ගැන නොතකා බිරිමින් හා කරට කර සිට හරි හරියට වැඩට බැස ඇත. සමහර විට පිරිමින්ට ඉහලින් සිටින වැඩ කරන කාන්තාවන් ගැන ද අසන්නට ලැබේ.

පවුල් ඒකකය - පවුල් සමගිය - බිරිය සැමියාට යටහත් පහත්ව සිටීමට පවුල් නියමු පුද්ගල පිරිමියාට නිමිම දරුවන් වැදීමක රැක බලා ගැනීම ගැන අප කතා බහ ක යුතු නැත. මෙය බස ගැන ලියන ලිපියකි. අද කාන්තාවන් නොකරන - නොකල යුතු සේ සැලකෙන වැඩක් හෝ ඔවුන්ට නොකල හැකි වැඩක් නැත. සැමියා ගෙදර නැවතී දරුවන් රැක බලා ගැනීමේ ගෙදර දොරේ කටයුතුන් කරන අතරේ අනුව රැකියාවක් හෝ බසයක් පදවයි. රෝහලක පොලීසියේ හෝ නමුදුවේ සේවය කරයි. මේ වෙනස්කම් නිසා බස් ද වෙනස් කම් ඇතිවිය යුතු ය.

කාර්ය වැනි වචන මෙන්ම ගුරුවරය කතුවරය ඇමතිකුමය කිවදිය වැනි වචන ද අපට අල්ක් ය. දැන් ඒවා අපට නොදැටි ගුරු ය. පුරුදුය. මෙහිදී වැදගත් වන්නේ ඒවා දුන නිවැරදිව බාවිතා කරන හැටි ඉගෙනීම ය. එය කරන්නේ කෙසේ ද?

අද අප පිලිගත් වගට අනුව ගුරුවරයා/ගුරුවරයෝ - පබ්වරයා/පබ්වරයෝ - ඇමතිවරයා/ඇමතිවරයෝ - කිව්වරයා/කිව්වරයා යන පද වල පිරිමි ගැහැනු වෙනස තීරණය විය. පැහැදිලිය.

ගුරුවරු/ගුරුවරියෝ - පබ්වරු/පබ්වරියෝ - ඇමතිවරු/ඇමතිවරියෝ - කිව්වරු/කිව්වරියෝ යන පද වල ද පිරිමි ගැහැනු වෙනස තීරණය විය. පැහැදිලිය.

කුටු/කුටිය වන විදියට හෝ ඇමතිනා/ ඇමතිනි වන විදියට ගුරා/ගුරිය/ගුරිනි/ගුරිනි වැනි පදයක් හැදී නැත. පබ්බා/පබ්බාය/පබ්බානි/පබ්බානි වැනි පදයක් හැදී නැත. කිව්වා/කිව්ව්තා/කිව්ව්තන වැනි පදයක් ද සෑදී නැත.

ගොවියා/ගොවිලියා, සුරයා/සුරම, සුරගන/සුරලිය, දෙවියා/දෙවිගන/දෙවියර (දෙවි+අසර) වැනි වචන දෙය බලා ගුරුම/ගුරුවමිය වැනි පදයක්ද හැදී නැත. ගුරුලිය පොතට පහට සීමා වී ඇතැයි සිතේ.

සිදු වී ඇත්තේ 'වර' ප්‍රත්‍යය 'වර' යනුවෙන් ඉතිරි වෙයි ගත්වා ගුරු - පබ් - කිව් - ඇමති - කතු වැනි (පුරුෂලිය) පියවියන්ට 'මෑප' එකතු කොට ගුරුවර-ගුරුවරය, පබ්වර-පබ්වරය, වැනි පද හඬා ගැනීමයි. අපේ බාසා රකියට අනුව 'ගුරුපදවි' මිස 'ගුරුපදවි' නැති බව මතක තබා ගන්න.

පුස්තක වී ඇත්තේ 'වරයා /වරු, වරිය/ වරියෝ' නිවැරදිව බාවිතා නොකරන්නේ ඇයිද යන්නයි.

පිය+වරු, මාමා+වරු යන පදවල 'වරු' යන්නෙන් පුරුෂලිය අර්ථය තහවුරු වන බව පෙනේ. ඒ අනුව ඉතිරිලිය අර්ථය තහවුරු කලයුත්තේ අම්මා+වරියෝ, මව්+වරියෝ, මැණි+වරියෝ, දියනි+වරියෝ, නොතා+වරියෝ යනුවෙන් ඉතිරිලිය 'වර' ප්‍රත්‍යය එකතු කිරීමෙනි.

අම්මාවරු, මව්වරු යන පදවල මුල් බාගය ඉතිරිලියය, අග බාගය පුරුෂලියය. මේ විචාර පිලිගත යුතු නම්, තාත්කාරීත්වය, පියවරිය යන පදවලින් පිලිගත යුතුය. එහි මුල් බාගය පිරිමිය, අග බාගය ගැහැනුය.

එවිට අම්මාවරුනේ, තාත්කාරීත්වය යන දෙපදයම යොදා සිංහලව කඳු හඬා ගත හැකිය.

නවී නුබුන් ගිවිසුමේ සංස්ථාව
සිංහල සංස්කෘතික හමුදාව
මිස්ට්‍රියාව පිලිබඳ සිංහල කාව්‍ය සංග්‍රහයක්
නවී සවුන් වේළුසයේ සංස්ථාපිත සිංහල සංස්කෘතික හමුදාව මෙම වසරේ ප්‍රකාශනය කිරීමට අදහස් කරන මිස්ට්‍රියාව, එහි පරිසරය, ඉතිහාසය හා ජන සමාජය පිලිබඳ සිංහල සඳැස් කාව්‍ය සංග්‍රහයේ ඇතුලත් කිරීමට කාව්‍ය නිර්මාණ දැන් බාර ගනු ලැබේ.
මබේ සඳැස් කාව්‍ය නිර්මාණ මිස්ට්‍රියාව, එහි ඉතිහාසය, ස්වදේශික ජනතාව, සංක්‍රමණික ජනතාව, මෙරට ජන සමාජය, ජීවන රටාව, ජනකතා, ඔබ වාසය කරන නගරය, පරිසරය, මිස්ට්‍රියාව පිලිබඳ මබේ අත්දැකීම් යනාදී පුළුල් තේමාවන් ඔස්සේ මබ කැමති අනුභූතියක් යටතේ රචනා කළ හැක. සමුද්‍රසෝඡ විරිත භාවිතා කරන්නේ නම් මැනවි.
මබේ නිර්මාණයන් යෝජිත කෘතියේ විවිධ පරිච්ඡේද සහ මාතෘකා යටතේ අවශ්‍ය වන පරිදි ඇතුලත් කරනු ලැබේ.
මබේ නිර්මාණ සමග මබේ ලිපිනයන් ද, කාව්‍ය සංග්‍රහයේ ඇතුලත් කිරීම පිණිස මබ පිලිබඳ සාමාන්‍ය විස්තරයක් ද එවන්න.
නිර්මාණ එවිය යුතු ලිපිනය: Editor, The SCF, P.O.Box 2379, North Parramatta, NSW 2151
ඊ-මේල්: scfeditor@thescf.org.au
වැඩි විස්තර සඳහා රසික සුරියආරච්චි අමතන්න (02-47333918). රසික ගේ ඊ-මේල් ලිපිනය: rasika.suriya@gmail.com